

Muzeum Henryka Sienkiewicza w Oblęgorku

społeczeństwa. **Eklektyczny pałacyk z okrągłą wieżą** zbudowano w latach 1900-1902 wg projektu architekta Hugona Kudara, zaś park otaczający dworek został zaprojektowany przez twórcę warszawskiego Ogrodu Botanicznego. **Sienkiewicz** mieszkający na co dzień w Warszawie **spędzał tu z rodziną miesiące wakacyjne** w latach 1902-1914. To właśnie tu powstały między innymi liczne fragmenty „W pustyni i w puszczy”.

W roku 1948 dzieci pisarza przekazały pałacyk na rzecz państwa w celu utworzenia **muzeum**, które zostało **otwarte 10 lat później**. **Pokoje** na parterze **odtworzono z wielką dokładnością** tak, by wyglądały jak za czasów bytności Sienkiewicza w Oblęgorku. Na piętrze urządzono **wystawę biograficzno-literacką**, która prezentuje bogate życie literackie pisarza, a także dary jubileuszowe, rękopisy oraz książki przetłumaczone

na wiele języków. Świadczą one o ogromnej popularności Sienkiewicza, który w 1905 r. otrzymał Nagrodę Nobla za jedno ze swych wielkich dzieł historycznych – Quo vadis.

WARTO ZOBACZYĆ:

- 1 Zagnańsk:**
 - legendarny dąb „Bartek”
- 2 Samsonów:**
 - ruiny XIX-wiecznej huty żelaza
- 3 Bobrza:**
 - pozostałości Zakładów Wielkopiecowych wraz z przylegającym osiedlem pracowniczym oraz monumentalnym murem oporowym z początków XIX w
- 4 Oblęgorek:**
 - Muzeum Henryka Sienkiewicza, znajdujące się w pięknym eklektycznym pałacyku

Autorzy zdjęć: Anna Drzewiecka, Paweł Pierściński
Tekst: Kazimierz Micorek, redakcja tekstu: Agencja Planet PR
Wydawca: Regionalna Organizacja Turystyczna Województwa Świętokrzyskiego,
ul. Sciegiennego 2, 25-033 Kielce, tel. 041 361 80 57
www.rot.swietokrzyskie.travel

Wydawnictwo współfinansowane z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego dla rozwoju województwa świętokrzyskiego.

WOJEWÓDZTWO ŚWIĘTOKRZYSKIE

Wydawnictwo współfinansowane z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego dla rozwoju województwa świętokrzyskiego.

Przemysłowa historia regionu z odrobiną literatury w tle

Oblęgorek

Samsonów

PRZYSTANEK ŚWIĘTOKRZYSKIE

1 Zagnańsk

To niewielka miejscowość leżąca na terenie Suchedniowsko-Oblęgarskiego Parku Krajobrazowego, otoczona pięknymi lasami Puszczy Świętokrzyskiej. To właśnie te lasy w XVIII w. stały się doskonałą bazą surowcową dla pobliskich zakładów hutniczych w Samsonowie i Bobrzy. Pozyskiwane drewno było dowożone leśnymi kolejkami wąskotorowymi do tartaku w Zagnańsku. Od czasów I wojny światowej kolejki te rozchodziły się w okoliczne lasy i sięgały aż pod Łysicę i Święty Krzyż. W latach 80-tych XX w. zostały jednak całkowicie rozebrane, pomimo iż ich niektóre odcinki w okresie powojennym udostępniono również do przewozów osobowych. Obecnie tylko gdzieś tam wprawne oko turysty wypatrzy pozostałości po tym ciekawym obiekcie.

Ruiny huty żelaza w Samsonowie

2 Samsonów

Dzieje miejscowości związane są z **przemysłem hutniczym**, który przed wiekami rozwinięty był na tych terenach. Jak głosi legenda, prekursorem wytopu żelaza w rejonie Samsonowa był rycerz Bolesława Krzywoustego – Marek herbu Topór. Już w **XVI wieku** istniała tutaj **pierwsza kuźnica**, w kolejnym stuleciu **przekształcona w nowoczesną hutę** z wielkim piecem, z którego **jako pierwszego w Polsce otrzymywano ciekłą surówkę**. Z tejże płynnej masy odlewano działa, moździerze, kule armatnie i granaty. Dalszy rozwój hutnictwa i przemysłu metalowego w Samsonowie na początku XIX w. zawdzięczać należy **Stanisławowi Staszcowi**. To właśnie z jego inicjatywy rozpoczęto **budowę huty żelaza „Józef”**, działającej do 1866 r., której ruiny stanowią dziś niemałą atrakcję turystyczną. Imponujące swą wielkością **ruiny wielkiego pieca, wieży wyciągowej i hal produkcyjnych** znajdują się w samym centrum miejscowości.

3 Bobrza

To wspólna nazwa zarówno dla rzeki, jak i małej miejscowości, w której już w XVI wieku istniał zakład hutniczy zbudowany przez Jana Hieronima Caccio.

W pobliżu tego miejsca, przy samym przełomie rzeki Bobrzy w 1828 r., z inicjatywy ministra Drukckiego-Lubeckiego, rozpoczęto **budowę dużego zakładu przemysłowego**. Miał on posiadać **pięć wielkich pieców**, zaś spiętrzone w stawie wody Bobrzy, miały zasilać produkowaną energią urządzenia w zakładzie.

Do czasów obecnych dotrwały **pozostałości po zabudowaniach osiedla przemysłowego, dawnej hali fabrycznej oraz długiego budynku** przeznaczonego na węgielnię. W miejscu dawnego młyna wznosi

wie, książęta, szlachta i lud tej ziemi. **Odpooczywali w cieniu „Bartka” królowie Polski: Bolesław Chrobry, Bolesław Krzywousty, Kazimierz Wielki, Władysław Jagiełło i Jan III Sobieski**. Podania przekazują również wieść, że król Jan III Sobieski w swojej dobroci „obdarował Bartka”, składając w dziupli swoją szablę, rusznicę i gąsiorek dobrego wina. Dziupla zarosła, a „Bartek” nadal strzeże tajemnicy spotkania z wielkim władcą Polski.

Mur oporowy w Bobrzy

się **potężny mur oporowy**, zabezpieczający zakład od strony doliny. Ta monumentalna budowla miała **ok. 500 metrów długości** i powstała z łomów miejscowego czerwonego piaskowca, na zaprawie wapiennej. Najlepiej zachował się zaokrąglony **narożnik** od strony szosy, **mający około 15 metrów wysokości**. Jest to bardzo ciekawy zabytek sztuki inżynierskiej z 1 połowy XIX wieku.

4 Oblęgorek

Jest to miejsce niewątpliwie wyróżniające się na mapie naszej trasy – Zagnańsk – Samsonów – Bobrza – Oblęgorek. Jako jedyne bowiem nie kojarzy się przede wszystkim z rozwojem przemysłu hutniczego, jak pozostałe miejscowości. Niezwykle jest bowiem związane z **Muzeum Henryka Sienkiewicza**. **W 1900 r.**, z okazji jubileuszu 25-lecia pracy literackiej, **przekazano pisarzowi pałacyk** położony w malowniczym parku w Oblęgorku. Pierwotnym właścicielem obejmującego 515 morgów majątku był kielecki rejent Mieczysław Halik. Majątek został odkupiony ze składek

Pozostałości Zakładu Przemysłowego w Bobrzy

Dąb Bartek

Legendarny dąb „Bartek”:

Do rozslawienia Zagnańska przyczyniła się jednak nie leśna kolejka wąskotorowa, ale **ponad 700-letni dąb „Bartek”**. Jeszcze na początku minionego stulecia jego wiek szacowano na ok. 1200 lat. Jednak ostatnie badania troszkę go odmłodziły. Natomiast **legenda** głosi, że pod jego konarami gościli królo-